

streffelige, saa kan denne Mangel meget let afhjælpes. Derimod vil man komme til fuldkommen at mangle Arrester ved de større Troppeøvelser, de større Kantonnementsøvelser, som ikke finde Sted i Leir, og for hvilke man meget varmt har taget Ordet ved flere Leiligheder her i Thinget. Dertil kommer jo ogsaa den Betragtning, at disse Øvelser jo ere en Del af Mandens Uddannelse, og Uddannelsesstiden er jo nu sat saa kort, som man har anset det for at være nogenlunde forsvarligt, og der gives endog Befalingsmænd i Hæren, som anse den Uddannelsesstid, der er givet efter Hærløven, for at være for knap. Naar under saadanne Troppeøvelser, som finde Sted for Uddannelsen saavel af Befalingsmænd som af Menige, disse Sidste begaa en Forseelse, som vilde medføre en længere Arreststraf, ville de jo tabe i deres Uddannelse, og det vil ikke kunne nytte, at man henviser mig til, at jeg selv har bragt i Forslag, at de kunne holdes inde til Eftertjeneste i lige saa lang Tid som den, hvori de have siddet i Arrest, thi i Reglen ville disse Menige under Eftertjenesten ikke komme til at deltage i disse Øvelser og altsaa ikke faae den Uddannelse, som kun kan gives ved disse. Det ærede Medlem udtalte sig dernæst med en vis Styrke mod den foreslaaede Bindestraf, og sagde, at det var en ny Straf, og at han sandt, at den kunde i sin Udførelse blive saa generende, ja saa barbarisk, at han for sit Bedkommende hellere vilde foretrække den staaende Arrest. Det blev af det andet ærede Medlem, der igaa havde Ordet, oplyst, at denne Bindestraf ikke var ny, men allerede retlig havde bestaaet i Hæren i 26 a 27 Aar. Ligeledes blev det af det samme ærede Medlem paavist, at denne Straf i sig selv ikke har noget Inhumant ved sig, og der er jo ikke nogen Sandsynlighed for, at den skulde blive bragt i Udførelse paa en anden og mere faarende Maade, end Straffe i Almindelighed blive bragte i Anvendelse. Det ærede Medlem henlede Opmærksomheden paa Bøtestraffen, som er foreskrevet for Flaaden, og yttrede, at naar man under særlige Forhold skulde have en Erstatning for Arrest, kunde man passende benytte Bøtestraffen; men jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der for det Første med Hensyn til Bøtestraffen er meget forskellige Meninger blandt Marinens Officerer om, hvorvidt den er en virkelig kraftig Straf, og dernæst maa jeg gjøre opmærksom paa, at naar den skal have nogen Betydning, skal den jo fortsættes for længere

Tid. Dette kan man gjøre ombord paa Skibe, men det vil være vanskeligt for ikke at sige umuligt at gjøre dette under Troppeøvelser i Land. Jeg tror saaledes, at Indførelsen af Bøtestraffen ved Hæren vilde være meget uheldig og ingenlunde opfylde det Formaal, man har stillet sig. Ved at se paa de Notater, jeg har gjort af det ærede Medlems Foredrag igaa, opdager jeg, at jeg ved at omtale § 50 ikke har imødegaaet en Udtalelse af ham igaa om denne Paragraf, den nemlig, at Marinen i sin Tid, efter at være adspurgt, havde endog „været villig til at indrømme Drukkenskab som en formildende Omstændighed“. Det er rigtigt, at der fra en Kommission, som i sin Tid var nedsat under Marinen, er kommen en Betænkning, i hvilken en saadan Udtalelse findes; men det er en Udtalelse, som er meget begrænset, idet nemlig Marinen henlede Opmærksomheden paa, at Drukkenkabet var en Forseelse, som meget sjelden, saa godt som aldrig vilde kunne finde Sted ombord, hvor jo Uddelingen af Brændevin enten slet ikke finder Sted eller under streng Kontrol; men derimod kunde det let hændes, at Mandskabet, naar det i fremmede Havne under Landlov enten bevertedes med eller tilstillede Drikkevarer, som de ikke vare vant til, kunde komme i en utilregnelig Tilstand, som det vilde være haardt at lade dem undgaae for, dersom de skulde begaa nogen Overtrædelse. Derfor mente den Kommission, der var nedsat, at man under saadanne Forhold ikke kunde tillægge paadragede Drukkenkab nogen større Indflydelse paa Straffens Udmaalning, end man ellers vilde være i Stand til.

Jeg vender nu tilbage til de Bemærkninger, det ærede Medlem iøvrigt gjorde ved det Afnit, der handler om Straffe. Det ærede Medlem forundrede sig over, at Krigsbestyrelsen fastholdt sin Modstand mod Bestemmelsen om Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse, hvorpaa Mange i Hæren fatte stor Pris, og som har fundet Anklang i begge Rigsdagens Afdelinger, og til denne Udtalelse sluttede ogsaa det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds sig, idet han yttrede, at der er Meget, der taler for Bibeholdelse af de Meniges 2den Klasse, at den tydske Straffelov har bibeholdt den, og at det var en feilagtig Paastand, der var fremfat i Bemærkningerne til Lovforslaget med Hensyn til Erfaringerne om Virkningen af Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse. Det ærede Medlem udtalte, at Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse havde fundet Sted uden i Forbindelse med legemlig Tugt, og uden